

مقایسه استحکام برشی پیوند پرسلن و مینا به واسطه سه نوع عامل پیوند

دکتر حمید رضا ذاکر جعفری* - دکتر نیره رشیدان**

*استادیار رشته پروتزهای دندانی، دانشکده دندانپزشکی - دانشگاه علوم پزشکی گیلان

**دانشیار گروه پروتزهای دندانی، دانشکده دندانپزشکی - دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

مقدمه: سیر فراینده تحقیقات در زمینه اتصال پرسلن، فلز، و ... با نسج دندانی مینا و عاج، در جهت این که کدام عامل پیوند استحکام بالاتری را در شرایط خاص دارا می باشند در حال انجام است.

هدف: هدف این تحقیق مقایسه استحکام برشی پیوند (Shear Bond Strength) پرسلن و نسج مینا توسط سه نوع عامل اتصال بنامهای FLC، Panavia EX، Mirage Bond و Optibond می باشد.

روش کار: با استفاده از ۶۰ نمونه دندان تازه کشیده شده انسانی که پرسلن توسط مواد مذکور در سه گروه ۲۰ عددی A و B و C به مینا اتصال داده شده بود با قرار دادن در زیر دستگاه اینسترون و اورد آوردن نیروی برشی، با سرعت ۰/۵ سانتی متر در دقیقه روی پرسلن در نزدیکی محل اتصال، با لحظه جدا شدن پرسلن از مینا، مقدار استحکام پیوند، مشخص و پس از حصول میانگین اعداد بدست آمده و آنالیز واریانس آن و همچنین با استفاده از تستهای Scheffe و Tukey Hsd و Dancan و Miragebond نتایج مورد بررسی قرار گرفت.

نتایج: اختلاف معنی دار در گروهها از نظر آماری (P<0/0001) (Panavia Ex) با ۴/۳۰ مگا پاسکال؛ گروه (Miragebond) با ۱۰/۴۱ مگا پاسکال و بیشترین مقدار استحکام برشی توسط گروه C (Optibond) با ۱۵/۹۰ مگا پاسکال بدست آمد.

نتیجه گیری: بنابراین تحقیق Optibond بعنوان عامل اتصال، جهت چسباندن اینله، ائله و روکش‌های پرسلن به نسج مینا در مقایسه با دو ماده دیگر ذکر شده که موفقیت بیشتری را از جهت استحکام پیوند کسب نموده است می‌توان استفاده بعمل آورد.

کلید واژه ها : پرسلن دندان / پیوند دندان / مینای دندان

مقدمه

در مورد اتصال بین آمالگام و مینا و عاج بوده، که قدرت استحکام برشی پیوند نوعی رزین به نام Panavia بهترین نتیجه را به عنوان عامل پیوند به Sh. Bond. Sengun روى (۱). دست آورده است (۱). St هفتاد نمونه قطعه شکسته شده اى از تاج دندان پیشین فک پایین در اثر ضربه که مجدداً به دندان مورد نظر پیوند و یا ترمیم انجام شده بود مطالعه نمود و نتایج حاصل نشان داد که عوامل پیوند جدید همانند 2.v Clearfil liner و یا

از عوامل گوناگونی که در موفقیت ترمیمهای پیوند شونده به مینا تاثیر دارد، میزان استحکام بین دو سطح متصل شده بهم می باشد، که همواره مورد نظر محققان است از آنجائی که قدرت این پیوند به خصوصیات رزین یا عامل پیوند به کار برده شده نیز بستگی دارد. مطالعات زیادی در مورد استحکام پیوند برشی یا در Shear Bond Strength، Sh.Bond. St (۲) گرفته که از این نمونه، مطالعه دکتر نیره رشیدان

کامپوزیت را ارزیابی کرد و نتیجه گرفت Silane بعنوان عامل افزایش دهنده استحکام نقش مؤثری را دارد (۸). Nebbe روی استحکام اتصال برآکتهای ارتدنسی توسط عوامل پیوند روی سطح و گلیز شده و گلیز نشده پرسلن تحقیق نمود و نشان داد که تفاوت معنی داری جهت استحکام اتصال بین این دو سطح نیافته است (۹). Kupies روی تأثیر انواع آماده کردن سطوح پرسلن به روش‌های مختلف در استحکام برشی پیوند پرسلن‌های ترمیم شده توسط رزین کامپوزیت را بررسی نمود و نتیجه گرفت که استفاده از اسید هیدروفلوئوریک و روش Air Abrasion استحکام بالاتری را نشان داده است (۱۰). Metsumura استحکام برشی پیوند رزین کامپوزیتی و پرسلن روی پنج نوع Silane و شش نوع Luting agent را قبل و بعد از آزمایش ترموسیکل مقایسه نمود و نتیجه گرفت که کاهش مشخص استحکام پیوند را پس از آزمایش ترموسیکل یافته است (۱۱). Field اثرات آغشته شدن پودر دستکش‌های لاتکس را که باعث کاهش استحکام برشی بین لامینت‌های پرسلن هنگام پیوند با مینا می‌گردد را مورد بررسی قرار داد (۱۲). Eikenberg روی اثرات رطوبت که سبب کاهش استحکام برشی پیوند کامپوزیت رزین پیوند شده به پرسلن توسط Breeding Silan می‌گردد را عنوان نمود (۱۳). تفاوت استحکام برشی پیوند آلیاژهای Base و Noble با مینا توسط عوامل پیوند مختلف را مورد بررسی قرار داد (۱۴).

در نتیجه، این تحقیقات روند کار را بطور مشخص که از چه نوع ابزار، مواد و روشی جهت به هدف رسیدن تحقیق استفاده نمود، پیش روی خواهد گذاشت و هدف این تحقیق را که بررسی و مقایسه مقدار استحکام برشی پیوند ناشی از

Scotch Bond قدرت بالائی جهت استحکام پیوند دارند (۲). Kagihara روی استحکام پیوند پست و کور فلزی که توسط عوامل مختلف چسبانده شده بود مطالعه نمود. آلیاژی از نقره، پالادیوم، مس و طلا که به ناحیه مسطح عاج دندان گاو در چهار گروه عوامل پیوند متصل گردیده بود پس از بیست هزار بار استفاده از دستگاه ترموسیکل نشان داد که نیروی Shear در زمان استفاده از Dentin Conditioner تنها و یا مخلوطی از Metal Primer تفاوت معنی داری پیدا نموده است (۳). Kato روی Sh. Bond. St اتصال سه نوع پرسلن با دو نوع عامل Silane و تاثیر میکانیکی و شیمیائی تحقیق نمود و نتیجه گرفت که ایجاد گیر توسط ماده شیمیائی اسید هیدروفلوئوریک بیشترین قدرت استحکام برشی را بخود اختصاص داده است (۴). Yoshida سه نوع پرایمر Adhesive روی Sh.Bond.St نوع زدین متصل به آلیاژ نوبل را بررسی نمود و نتیجه گرفت که گروه‌هایی که با ماده Metalitite و Dentacolor باند شده بودند بالاترین مقدار استحکام باند برشی را کسب نمودند (۵). Hisamatsu تاثیر Silane و Unfilled Resin روی Sh.Bond.St مورد تحقیق قرار داد و در نتیجه نشان داد که Bonding Agent Silane بهمراه Surface Treatment استحکام را در این بررسی دارا می‌باشدند (۶). Lu.Y.C استحکام برشی پیوند بین هفت کامپوزیت و In Ceram را ارزیابی کرد و نتایج نشان داد که بیشترین مقدار استحکام برشی پیوند در گروه‌های سندبلاست شده بودند، ایجاد گردید (۷). Pameijer روی نیروی Shear ناشی از پیوند بین پرسلن ترمیم شده توسط رزین‌های مختلف

مینا چسبانده شوند ، بشکل استوانه توپر با سطح مقطع دایره ای شکل به قطر ۳ میلی متر و طول و یا ضخامت ۴ میلی متر توسط مولد (Mold) تو خالی فلزی از پیش طراحی شده آماده گردید. این نمونه های پرسلنی به تعداد ۶۰ عدد از نوع سرامکو (II) به صورت روش متراکم کردن در داخل مولد فلزی با ابعاد مشخص تهیه، پس از ۶ دقیقه خشک نمودن در هوا، روی پنبه های آزبست (Vita) در کوره پرسلن مدل (Vita Vacomat 200 قرار داده شده، با درجه حرارت ۶۰۰ درجه سانتی گراد و سپس بعد از خلاء کامل در دمای ۹۲۰ درجه سانتی گراد مرحله پخت (Firing) به اتمام رسید. سطحی که جهت چسباندن مشخص گردیده بود پس از ۵ بار کشیدن روی کاغذ سمباده سلیسیوم کار باید شماره ۴۰۰ جهت ایجاد سطحی کاملاً مسطح که توسط صفحه صاف آنالیزور کنترل گردیده آماده شد. سپس سطوح پرسلن به منظور گیرمیکانیکی توسط ماده شیمیائی اسید هیدروفلوریک ۱۰٪ به مدت ۹۰ ثانیه متخلخل شد. پس از شستن با جریان آب به مدت ۵ دقیقه ناحیه کاملاً با هوا خشک شد و سطح پیوند به صورت نمای برفک زده و یکنواخت نمایان گردید. نمونه ها سریعاً در قوطی درب دار جهت مرحله بعدی نگه داری شدند. از طرفی دیگر دندان ها از سمت ریشه در حد طوق دندان در داخل حلقه استوانه ای PVC تو خالی به قطر ۲/۵ سانتی متر با ضخامت جدار ۲ میلی متر و ارتفاع ۲ سانتی متر، محتوى مخلوط پودر گچ استون با آب، قرار گرفتند. این کار به دلیل عدم حرکت دندان و ثابت بودن تاج هنگام وارد کردن نیروی برشی توسط دستگاه اینسترون در نظر گرفته شده است. قرار گرفتن دندان در داخل گچ به نحوی بود که ناحیه مسطح آماده

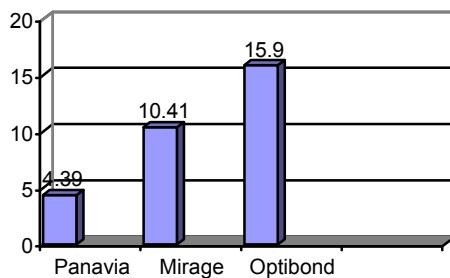
پرسلن و مینا که می بایست توسط عوامل اتصال به هم پیوند شوند؛ آیا می توانند استحکام بالائی را نسبت به هم بدست آورند و نشان دهنند که قدرت بالاتری رادر اتصال پرسلن به مینا دارا هستند. آنچه که مسلم است قدرت استحکام برشی پیوند که در اغلب مقالات تحقیقی قدرت اتصال دو قسمت را بررسی می نمایند از شاخص های بسیار پراهمیت بشمار می رود که در نتیجه ، مقایسه و ارزیابی مقدار نیروئی که سبب جدا شدن دو قسمت از ناحیه اتصال می گردد مورد بررسی قرار می گیرد این شاخص در مقالات ذکر شده راهنمای بسیار ارزنده ای در این تحقیق می باشد که نوع سرعت و روش استفاده از دستگاه اینسترون را راهنمائی می نماید. از طرفی دیگر استفاده از انواع عوامل پیوند جهت اتصال قطعات مختلف در مقالات ذکر شده نشان دهنده این مطلب است که قریب به اتفاق تحقیقات بدنیال این سوال هستند که کدام ماده و یا چه شرایطی می تواند قدرت استحکام برشی پیوند بالاتری بین دو قطعه داشته باشند که در نتیجه سه نوع از مواد پیوند که در مقالات متعدد جهت اتصال قطعات مختلف ذکر و استفاده می شدند، انتخاب و جهت این تحقیق برای اتصال پرسلن و مینا معرفی گردیدند.

مواد و روش ها

از ۶۰ دندان مولر دائمی تازه کشیده شده انسانی که دارای حداقل سه سطح تاجی سالم بودند استفاده گردید. سطح مورد نظر جهت پیوند در حد واسط طوق دندان و نوک کاسپ به وسعت ۵ میلی متر انتخاب و توسط دیسک الماسی شماره ۹۱۲ (jota co) از سطح مینا با عمق ۰/۵ میلی متر به صورت کاملاً مسطح برداشت شد. نمونه های پرسلنی که می بایست به سطح صاف

پرسنلی به مینا شامل PanaviaEX (محصول Kureray ژاپن) Mirage Bond Flc (محصول Optibond Chemeleon Dental آمریکا) و

اصلی Shear Bond Strength می‌باشد مشخص گردید و همانطور که در نمودار یک دیده می‌شود.

نمودار ۱: مقایسه استحکام برشی پیوند پرسنل و مینا در سه گروه مورد تحقیق بر حسب واحد مگا پاسکال

بالاترین استحکام گروه C با ماده Optibond با میانگین ۱۵/۹۰ مگا پاسکال و سپس گروه B با ماده MirageBond با میانگین ۱۰/۴۱ مگاپاسکال و کمترین مقدار استحکام توسط گروه A با ماده Panavia با میانگین ۴/۳۹ مگا پاسکال حاصل گردید. بر طبق نتایج آماری با انجام تست آنالیزواریانس (Anova) بین سه گروه که جدول (۱) مشخص است شامل گروه A (Panavia) ۷/۶۷±۲/۹۸(Mirage bond) ۳/۱۷±۳/۹ و گروه B ۱۱/۶۳±۳/۹(Optibond) و گروه C ۴/۳۹±۰/۰۰۰۱ مشاهده گردید (Pvalue < 0/0001).

جهت پیوند، کاملاً عمود بر سطح افق قرار گیرد. این کار توسط دستگاه سرویور با آنالیزور مستقیم قبل از سفت شدن نهائی گچ استون انجام گرفت. مواد پیوند استفاده شده جهت چسباندن نمونه‌های (محصول Kerr آمریکا) که به ترتیب در گروه ۲۰ عددی C, B, A تقسیم شدند و طبق دستور کارخانه سازنده، اتصال بین پرسلن و مینا انجام گرفت. سپس کلیه نمونه‌ها به مدت ۲۴ ساعت در آب ۳۷ درجه سانتی گراد نگه داری گردیدند تا در شرایط دمای طبیعی بدن قرار گیرند.

از دستگاه Universal Instron Testing Machine به منظور اندازه‌گیری St. Sh. Bond. St به صورت تیغه‌ای که به طور عمودی از بالا به پائین با سرعت ۰/۵ سانتی متر در دقیقه در روی پرسلن نزدیک به ناحیه اتصال استفاده شد. لحظه جدا شدن پرسلن از مینا مقدار عددی استحکام برشی پیوند با مقیاس واحد ۲ Kg/cm² برای ۶۰ نمونه توسط دستگاه بدست آمد.

نتایج

اعداد نشان داده شده توسط منحنی دستگاه اینسترون عنوان مقدار عددی استحکام برشی پیوند در هر ۶۰ نمونه در سه گروه A (Panavia Ex) B (Optibond) و C (Mirage Band) مشخص گردید و با تعیین میانگین عددی در هر گروه ۲۰ تائی در واحد کیلوگرم بر واحد سطح Kg/Cm² و تبدیل آن به مقیاس مگا پاسکال (Mga) که واحد

جدول ۱: مقایسه میانگین و انحراف معیار استحکام برشی پیوند در سه گروه مورد بررسی

P value	گروه Optioned	گروه Mirage	گروه Panavia	میانگین مگا پاسکال (MPa)
P< 0.0001	۱۵/۹۰	۱۰/۴۱	۴/۳۹	میانگین کیلوگرم بر واحد سطح (kg/cm ²)
P< 0.0001	۱۱/۱۶	۷/۵۰	۳/۷۰	۰/۰۰۰۱

P<0.0001	۲/۹۵	۲/۹۸	۰/۶۰	میانگین انحراف معیار (kg/cm ²)

Adhesive پیوند حاصل بیشتر از نیروی چسبندگی مینا به عاج باشد، به طور یقین هنگام وارد آمدن نیرو، قبل از جدا شدن از پرسلن، مینا از عاج کنده خواهد شد. لازم به ذکر است عواملی چون، خشک بودن و یا نگه داری طولانی دندان پس از خارج شدن از دهان هنگام وارد آمدن نیرو منجر به جدا شدن مینا از عاج خواهد شد. عوامل دیگر نظیر وجود ترک در مینا در محل پیوند، سطوح ناهموار و یا عدم توازنی سطح اتصال، ناصحیح بودن محل قرارگیری تیغه دستگاه اینسترون، بکار گیری غلط عوامل پیوند، اچینگ ناقص پرسلن و مینا، باقی ماندن اضافات مواد پیوند در اطرافه محل باند، عدم ثبات ریشه دندان در محفظه حاوی چچ استون و ... می‌توانند در مقدار عددی تعیین شده استحکام پیوند دخیل باشند.

در نتیجه گیری نهائی با توجه به اینکه روش کار با دستگاه اینسترون ، حجم نمونهها و روش پیوند قطعه پرسلنی به مینا توسط روش کار مقالات بررسی شده پیروی گردید. عامل Optibond بیشترین استحکام را در دونوع دیگر مورد بررسی، به خود اختصاص داده بود و از نظر کاربردی می‌توان اینله، انهلهای پرسلنی و همچنین روکش‌های تمام سرامیک را با این ماده به نسج مینا متصل نمود. اما با توجه به اینکه تحقیق از نوع تجربی است، دلیل بر این امر نمی‌باشد که در تمامی موارد اعم از اتصال کامبوزیت، فلز و یا امالگام و ... به مینای دندانی نیز موفقیت کسب نماید. عوامل دیگر همانند Panavia Ex به نوبه خود به طور مثال در اتصال فلز به مینا که در مقالات بررسی شد(۱)؛ امکان بیشتری جهت بالا بودن قدرت پیوند داشته باشند که خود مستلزم

سپس با انجام تست Scheffe جهت مقایسه تک به تک گرههای هم سه گروه از نظر میانگین اختلاف آماری مشخص را به همراه داشتند تستهای Tukey Hsd و Duncan جهت تأثیر معنی دار بودن اختلاف گروهها نیز به همراه تست Schette جهت مقایسه تک‌تک گروهها با هم انجام گرفت.

بحث و نتیجه گیری

مقدار استحکام برشی پیوند بین دو سطح پرسلن و مینا جهت به دست آمدن مقاومت و قدرت اتصال حاصل بین این دو به موازات خط فرضی که از سطح مقطع Bond Surface می‌گذرد محاسبه و تعیین گردید. در لحظه جدا شدن پرسلن از مینا مقدار عددی استحکام پیوند در سه گروه با تغیراتی همراه بوده است. اگر نیرو (محل قرارگیری تیغه دستگاه اینسترون) دورتر از ناحیه Interface وارد گردد و یا به واسطه عوامل متتمرکز Cohesive کننده استرس (تخلخل و غیره) شکست در بافت پرسلن ایجاد شود، نتایج حاصل غلط و غیر واقعی خواهد بود زیرا وارد شدن نیرو دورتر از محل اتصال با ایجاد خمس حاصله؛ شکست در ساختار پرسلن قبل از جدا شدن از پیوند می‌گردد. همچنین اگر نیروی Cohesive و یا پیوستگی سطح مینا و پرسلن کمتر از میزان اتصال باشد. شکست در پرسلن و یا مینا اتفاق خواهد افتاد. و نیز اگر میزان قدرت

شده و محدوده این تحقیق ذهن خواننده را به سمتی سوق می دهد که جدای از واقعیت موجود عینی بر اساس اصول و روش صحیح تحقیق نخواهد بود.

منابع

- تحقیقات دیگری است. بنابرین، رد یا قبول و تأثیر یک ماده مطلوب جهت هر نوع اتصال با اجزای مختلف پرسلن، فلز، مینا و ... هدف این تحقیق نمی باشد، بلکه با توجه به نتایج تجربی با میانگین استحکام برشی پیوند حاصل در تحقیقات بررسی of Glass Infiltrated Ceramic. J of Rehabilitation 2001 : 28 : 805 – 813.
1. Rashidan N A. Comparison of the Shear Bond Strength Between Amalgam and Bonding Agent To Enamel and Dentin. Acta Medica Iranica 1993: 31: 44 48.
  2. Sengun A, ozer F, unlu N, et al. Shear Bond Strength of Tooth Fragments Reattached or Restored. J of Oral Rehabilitation 2003: 30: 82 86.
  3. Kajihara H, Suzuki S, Kurashige H, et al. Bonding Abutments to Cast Metal Post /core: Comparison of Pretreatment effects. J of Oral Rehabilitation 2003: 30: 119-124.
  4. Kato H, metsumura H, Ide T, et al. Improved Bonding Adhesive Resin to Sintered Porcelain with the Combination of Acid Etching and a two Liquid Silane Conditioner. J of Rehabilitation 2001: 28: 102 – 108.
  5. Yoshida K , Kamada K , Taira y , et al . Effect of three Adhesive Primers on the Bond Strength of four Light Activated Opaque Resins to Noble Alloy. J of Rehabilitation 2001 : 28 168 – 173.
  6. Histamatsu N , Atsuta M , Matsumura H , et al. Effect of Silane Primers and Unfilled Resin Bonding Agents on Repair Bonding Strength of a Prosthodontic Microfiled Composite. J of Rehabillitation 2002 : 29 : 644 – 648.
  7. Lu.yc, Tseng H, Shih Y, et al. Effect of Surface Treatments on Bond Strength
  8. Pameijer CH , Louw NP , Fischer D , et al. Repairing Fractured Porcelain: how Surface Preparation Effects Shear Force Resistance J AM Dent Assoc 1996: 127: 203-9.
  - 9.Nebbe B, Stein E. Orthodontic Brackets Bonded to Glezed and Deglezed Porcelain Surfaces. AM J Orthod Den to Facial Orthop 1996: 109 : 431 – 6.
  10. Kupiec KA , Wuertz Km , Barkmeier ww, et al. Evaluation of Porcelain Surface Treatments and agents for Composite to Porcelain Repair. J Prosthet Dent 1996: 76: 119 – 24.
  11. Kato H, matsumura H, Tanaka T, et al. Bond Strength and Durability of Porcelain Bonding Systems. J Prosthet Dent 1996 : 75 : 163 – 8.
  12. Field EA. the use af Powdered Gloves in Dental Practice; a Cause for Concern?. J Dent 1997 : 25 209 – 14.
  13. Eikenberg S, Shurt lett J. Effects of Hydration on Bond Strength of a Silane Bonded Composite to Porcelain after Seven Months . Gen Dent 1996: 44:58– 61.
  14. Breeding LC , Dixon DL. the effect af Metal Surface Treatment on the Shear Bond Strengths of Base and Noble Metals Bonded to Enamel. J Prosthet Dent 1996: 76 : 390 – 3.

Comparison of Shear Bond Strengths Between Porcelain and Enamel in three types of Bonding Agents

Zaker Jafari HR, Rashidan N.

Abstract

Introduction: The increasing trend of research concerning bonds between Metal, porcelain, ... and dental tissue of enamel and dentine, to determine which bonding agent has a higher quality in particular conditions has been going on.

Objective: This research was carried out to compare three types of bonding agents Panavia Ex, Mirage bond Flc and Optibond in shear bond strengths porcelain and tissue of enamel.

Materials and Methods: In 60 samples of human teeth which were divided in three groups of A, B and C (each group consisting of 20 samples) porcelain was bonded to enamel with these three bonding agents, then they were put under the Instron machine with shear force of 0.5 cm/min on the porcelain near the bonding place. According to the separation time of porcelain from enamel the bond strength power was obtained.

Results: After calculating the average figures and variance analyzing (Anova) and also using Scheffe, Duncan, Tukey Hsd Test, these results with were reported in groups A, B and C respectively: Panavia Ex 4.39 Mpa , Mirage Bond Flc 10.41

Mpa and optibond with the most shear strength of 15.90 Mpa

Conclusion: Regarding to the result of this research, optibond material was found to have a higher shear bond strength, comparing with the two other substances. Therefore it can be used to bond Inlay, Only and porcelain crown to the tissue of enamel.

Key words: Dental Bonding/ Dental Enamel / Dental Porcelain